

РЕШЕНИЕ

№ 4993

София, 26.04.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на двадесет и осми март в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛКА ПАНЧЕ ВА
ЧЛЕНОВЕ: НАТАЛИЯ МАРЧЕ ВА
НИКОЛАЙ ГУНЧЕ В

при секретар   Пенка Котанидис
на прокурора

и с участието
изслуша
докладваното

от съдията   НАТАЛИЯ МАРЧЕ ВА
по адм. дело № 1986/2016. ☺

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 187 и чл. 193, ал. 6 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Образувано е по жалба на С. К. П. - съдия в Районен съд - [населено място], срещу решения по т. 46.1.5 и т. 46.1.6 от протокол № 3 от заседанието на Висшия съдебен съвет (ВСС), проведено на 21.01.2016 г. Релевирани са оплаквания за съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби. Изложени са съображения, че при равни изпитни резултати между него и Я. П. Д., назначавайки съдия П. в Окръжен съд - [населено място], наказателно колегия, ВСС е приложил критерии по чл. 42, ал. 1 от Правилата за провеждане на конкурси, които не са регламентирани в ЗСВ. Счита, че при равни изпитни резултати е следвало да бъдат назначени и двамата кандидати, тъй като в този орган на съдебната власт имало още една свободна бройка. Моли оспорените административни актове да бъдат отменени, а преписката - върната на ВСС за ново произнасяне.

Ответникът - Висш съдебен съвет, чрез процесуалния си представител Р. Д., в отговор от 16.03.2015 г., в съдебно заседание и в писмена защита от 31.03.2016 г. аргументира теза, че оспорените административни актове

не страдат от отменителните основания по чл. 146 АПК, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Я. П. Д., в становище от 21.03.2016 г. изтъква съображения за законосъобразност на назначението ѝ и моли решенията на ВСС да бъдат потвърдени.

Жалбата е постъпила в срока по чл. 187, ал. 1 ЗСВ, подадена е от надлежна страна с правен интерес и процесуално е допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С решение по т. 3.1. от протокол № 20 от заседание от 22. 04. 2015 г., на основание чл. 189, ал. 1 във връзка с чл. 180 ЗСВ, Висшият съдебен съвет е обявил конкурс за повишаване в длъжност и преместване чрез събеседване за заемане на 10 свободни длъжности за „съдия“ в окръжните съдилища – наказателна колегия, от които за Окръжен съд - [населено място], една свободна длъжност. По т. 3.2. от същия протокол е постановил в 14-дневен срок от публикуване на обявата в Държавен вестник кандидатите да подадат в администрацията на ВСС заявление за участие в конкурса по образец, като са посочени и необходимите за прилагане документи. В изпълнение на т. 3.6. от цитирания протокол, обявата е публикувана в ДВ бр. 35 от 15.05.2015 г., във вестник „Новинар“ бр. 111 от 15.05.2015 г. и на интернет страницата на ВСС на същата дата. Нормата на чл. 180, ал. 1 ЗСВ изисква Висшият съдебен съвет за обявяване отделен конкурс за всеки орган на съдебната власт чрез обнародване на решението в "Държавен вестник" и публикуването му в един централен всекидневник и на страницата на Висшия съдебен съвет в интернет. Обявлението съдържа всички законови реквизити, предвидени в чл. 180, ал. 2 ЗСВ. Следователно изискванията на чл. 189, ал. 1 във връзка с чл. 180 ЗСВ, са спазени.

Решението по т. 3.1. от протокол № 20 от заседанието на ВСС, проведено на 22. 04. 2015 г., е предшествано от предложение вх. № 11-06-432 от 20.04.2015 г. на административния ръководител – председател на Окръжен съд - [населено място], трите длъжности „съдия“ за заемане чрез конкурс за повишаване в длъжност и преместване чрез събеседване да са със специализация по една щатна бройка за Наказателно отделение, за Гражданско отделение и за Търговско отделение – стр. 413 по делото. Следователно нормите на чл. 188, ал. 1 и чл. 189, ал. 1 ЗСВ са спазени. Една щатна бройка е за първоначално назначаване, по чл. 178 ЗСВ. Съгласно чл. 178, ал. 1 ЗСВ, Висшият съдебен съвет чрез жребий определя по 20 на сто от броя на свободните длъжности в съда, прокуратурата и следствените органи за заемането им чрез конкурс за първоначално назначаване.

На 29.05.2015 г. жалбоподателят С. К. П. е подал заявление за участие в

така обявения конкурс, като е посочил предпочитание единствено за Окръжен съд - [населено място], Наказателна колегия. От цитираното заявление става ясно, че П. е изявил желание именно за участие в конкурса, който е за една щатна бройка в посочения съд и колегия. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗСВ, в правомощията на ВСС е да определя броя на съдиите, прокурорите и следователите по съдилища, прокуратури и следствени органи. При това положение обстоятелството дали в посочения съд и колегия има друга свободна щатна бройка, е правноирелевантно за същността на спора.

На 28.05.2015 г. заявление е подала и заинтересованата страна Я. П. Д., която е посочила същото предпочитание.

В чл. 189, ал. 1 ЗСВ е посочено, че свободните длъжности в съдилищата, прокуратурите и следствените органи се обявяват от ВСС по реда на чл. 179 поотделно за всеки орган на съдебната власт, и се заемат след конкурс, който се провежда чрез събеседване. В чл. 189, ал. 4 ЗСВ е предвидено, че конкурсът се провежда от определени от ВСС конкурсни комисии, като в тази алинея и следващите до ал. 8 са регламентирани правила за определяне на комисиите. В чл. 192, ал. 1, изречение първо ЗСВ е казано, че конкурсната комисия провежда конкурса чрез събеседване с кандидатите за повишаване в длъжност или преместване по практически въпроси, свързани с прилагането на законите, а в изречение второ е предвидено, че при определяне на резултата на всеки кандидат се вземат предвид оценката от събеседването и резултатите от проведените до момента периодични атестации, въз основа на които се прави обща оценка за притежаваните от кандидата професионални качества. Според ал. 2 на чл. 192 ЗСВ конкурсната комисия изготвя протокол за класиране на кандидатите заедно с мотивирано становище, а съгласно ал. 3, конкурсната комисия изпраща резултатите от класирането заедно с цялата конкурсна документация и протокол (стенограма) от проведеното събеседване на ВСС. От административната преписка се установява, че цитираните законови изисквания са били спазени.

По делото не е спорно, че както П., така и Д. са били допуснати до участие в конкурса, явили са се на същия и всеки един от тях е получил обща оценка за притежаваните професионални качества 5.97. При класирането от изпитната комисия е отчетено, че съдия Д. заема длъжност на зам. административен ръководител, зам. председател на Районен съд - [населено място], има прослужено време на длъжността 12 г., 01 м. и 12 дни, а съдия П. има прослужено време на длъжността - 11 г., 01 м. и 20 дни.

С решения от протокол 1 от 11. 01. 2016 г., т. 3.1 и т. 4.1, комисията „Професионална етика и превенция на корупцията“ е дала положителни

становища относно притежаваните нравствени качества, както на Я. Д., така и на С. П..

Съгласно изискванията на чл. 193, ал. 1 от ЗСВ конкурсната документация е предоставена на КПА, която в изпълнение на правомощията си по чл. 193, ал. 2 от ЗСВ е приела, че конкурсът е проведен при спазване разпоредбите на ЗСВ и Правилата за провеждане на конкурси и е предложила на ВСС да проведе гласуване по поредността на класирането, като на свободните длъжности "съдия" в окръжните съдилища – наказателна колегия да се назначат кандидатите съобразно заявеното им желание по поредността на класирането, до попълване на свободните места – протокол № 1 от заседанието на Комисията по предложенията и атестирането на ВСС, проведено на 12.01.2016 г., предложение по т. 46. 1 и т. 4.2.

Класирането на Д. и П. от КПА е по поредността, посочена от изпитната комисия, при съобразените от нея критерии.

От извлечение от протокол № 1 от заседание на Комисията по предложенията и атестирането на ВСС, проведено на 12.01.2016 г. се установява, че цитирания орган на ВСС е изготвил два варианта на класиране на кандидатите. Първи вариант, който е предложен от изпитната комисия, а при втория вариант е съобразена промяната в ранговете, настъпила след публикуване на резултатите от изпитната комисия. В случая, с оглед предмета на настоящия спор, правата на страните по него не се засягат от така изложените варианти, тъй като при съдия Д. и съдия П. няма промяна в ранговете и класирането им е такова, каквото първоначално е обявено от конкурсната комисия.

ВСС е възприел първи вариант на КПА за провеждане на гласуване по реда на класирането, изготвено от членовете на конкурсната комисия (т. 46.1). С решение по т. 46.1.5 от протокол № 3 от заседанието, проведено на 21. 01. 2015 г., на основание чл. 160, във връзка с чл. 193, ал. 3 ЗСВ, ВСС е повишил Я. П. Д. – заместник-административен ръководител – заместник председател на Районен съд - [населено място], в длъжност „съдия“ в Окръжен съд - [населено място], с ранг „съдия в АС“.

С решение по т. 46.1.6, ВСС не е повишил С. К. П. – съдия в Районен съд - [населено място], в длъжност „съдия“ в Окръжен съд - [населено място], поради попълване на местата.

Решенията са взети след проведено явно гласуване, съответно с 16 и 17 гласа „за“, при наличие на кворум и мнозинство, с което са спазени изискванията на чл. 34, ал. 1 и 2 ЗСВ.

Решенията на ВСС, противно на твърдяното от жалбоподателя, не противоречат на материалноправни разпоредби.

С решение № 10 от 15.11.2011 г. по к. д. № 6/2011 г, Конституционният съд

прие, че Висшият съдебен съвет не е овластен от Конституцията да приема наредби, с които да дава първична правна уредба на материята по чл. 133 от Конституцията, защото той има правомощията да приема само вътрешни правила. Доколкото законовите положения се нуждаят от уточняване в детайли с оглед прилагането им, ВСС може да извършва и външно нормотворчество, съобразено с Конституцията и Закона за съдебната власт, като приема правила, указания и методики, каквито впрочем актове той е издавал в миналото, а някои от тях продължава да издава и понастоящем.

Назначаването, повишаването и преместването на магистратите е правомощие единствено на ВСС и пред вид цитираното решение на Конституционния съд е налице нормативна възможност органът да определя правила и критерии при провеждането на конкурсна процедура.

Съгласно чл. 42, ал. 1 от Правилата, когато няколко кандидата за една длъжност имат еднакви общи оценки от конкурса, се вземат предвид критериите по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ. Следователно нормата на чл. 42, ал. 1 от Правилата препраща към текст на Закона за съдебната власт, а не въвежда произволни критерии. Според чл. 237, ал. 1 ЗСВ старшинството на съдия, прокурор и следовател се определя от длъжността, която заема в съответния съд, в прокуратура или в следствен орган; при равни длъжности - от притежавания ранг по чл. 233, ал. 1 - 5; при равни длъжности и ранг - от продължителността на прослуженото време на същата длъжност; при еднакво прослужено време на същата длъжност - от продължителността на прослуженото време на други длъжности като съдия, прокурор или следовател. Критериите за старшинство правилно са въведени като допълнителни с разпоредбата на чл. 42, ал. 1 от Правилата, тъй като съгласно чл. 46, ал. 2 ЗНА, когато нормативния акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

Съдът счита, че чл. 42, ал. 1 от Правилата не противоречи на законовата уредба, а има за цел единствено да уреди процедура, която би могла да възпрепятства конкурсното начало при осъществяване на основно конституционно правомощие на ВСС - повишаването и преместването в длъжност на съдии, прокурори и следователи. Заеманата длъжност, придобития ранг и прослуженото време на магистратите са възприети от компетентния административен орган като критерии, годни да отразят натрупания служебен опит и притежаваните от участниците в конкурса професионални качества. В конкретният случай не е налице дописване на закона, а въвеждане на правила, съгласно които да се осигури провеждане на конкурсна процедура съобразена с целта на закона -

свободните длъжности в органите на съдебната власт да бъдат заети след провеждане на конкурс и класиране на кандидатите, което да отразява професионалните им и нравствени качества

От данните по делото безспорно се установява, че съдия Д. заема по-висока длъжност в съответния съд и има по-голяма продължителност на прослуженото време на длъжност „съдия“ в районен съд в сравнение със съдия П., поради което законосъобразно е класирана преди него и съответно назначена.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентния по силата на чл. 193, ал. 3 ЗСВ орган, при спазването на необходимата форма и наличие на мотиви по чл. 34, ал. 3, предложение второ ЗСВ. Не се установява нарушение на административнопроизводствените правила и материалноправни разпоредби. Ето защо подадената жалба следва да бъде отхвърлена.

Страните не са поискали присъждане на разноски, поради което съдът не се произнася по този въпрос.

Съгласно чл. 193, ал. 6 във връзка с чл. 187, ал. 3 ЗСВ настоящето решение не подлежи на обжалване.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 193, ал. 6 във връзка с чл. 187 ЗСВ, Върховният административен съд, шесто отделение,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. К. П. - съдия в Районен съд - [населено място], срещу решения по т. 46.1.5 и т. 46.1.6 от протокол № 3 от заседанието на Висшия съдебен съвет (ВСС), проведено на 21.01.2016 г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.